

MOJE SOUKROMÍ NEKOUKAT! NEŠŤOURAT!

Soukromí. Pod tím se mi vybaví ty chvíle, kdy se válím na balkónové lavičce a nikdo po mně nic nechce. Jen tak. Sama se svými myšlenkami. A také si představím cokoliv, kam nechci, aby mi někdo lezl. Své soukromí si často sama slovně ohraničím a předpokládám, že se v tom dále nebude nikdo “šťourat”. Ovšem velice často to jsou pouze plané řeči.

V dnešní době se totiž soukromí nijak zvlášť netoleruje. Jen se podívejme na velice populární bulvární plátky, které se dnes a denně objevují na pultech každé trafiky. Mám takový pocit, že deníky jako Aha!, Blesk, Spy, Šíp nebo třeba Rytmus života by se dlouho na pomyslném výsluní neudržely bez Ivety Bartošové či Lucie Bílé. Já bych nejspíš nepřežila, kdyby o mém manželství četly každý měsíc statisíce naprosto cizích lidí. Jak si vůbec může někdo dovolit něco takového otisknout? Když je každá druhá informace zkreslená nebo naprosto smyšlená? To nejspíš nikdy nepochopím. A nejenom já.

Dalším útokem na naše soukromí je bezpochyby internet. Zaregistrujete se na stránkách, které se zabývají recenzováním filmů. Týden na to vám začnou chodit do e-mailové schránky reklamy na viagru či focení top-less fotografií. Nemluvě o dalších patnácti spamech, které antivirový program naštěstí automaticky maže. A to jste jen vyplnil svou e-mailovou adresu, na kterou vám měly údajně chodit informace o nově případných příspěvcích. Vskutku paráda.

Teď jsem se dotkla uchránění našeho života a nepřímo jsem zavrhla veškeré naše pozorovatele. Ale jak se říká, každý by si měl nejdříve zamést před vlastním prahem. Zeptám se tedy sebe sama: „Dodržuji všechny zásady slušného chování, co se týče útoku na cizí soukromí?“. Sama se musím přiznat, že šťourání se v soukromí druhých je pro mě rajským ovocem, ale nechci být za výše zmíněného pozorovatele, který se tím živý. Proto bychom si měli vážit každého, kdo nás nechá alespoň trochu nahlédnout do toho svého soukromí. A měli bychom si hlavně uvědomit, jak moc nám nejspíš musí důvěřovat.

A proto hlásám: „Hrát si na detektiva lidského soukromí vždy nestojí za ztrátu blízkého člověka či dobrého úsudku o něm.“